

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁÓDZI

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 30.—
Miesięcznie . „ 10.—

Ogłoszenie : Wiersz pełtowy (trzy szpalty na stronie) Mk. 3.— Przed tekstem Mk. 8.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobne 40 fen. za wyraz.

Cena egzemplarza 3 Marki

№ 26. (37.)

Łódź, wtorek, 29 czerwca 1920 r.

Rok II.

Dział Sprawozdawczy

Z obrad Magistratu.

51-sze posiedzenie Magistratu. Łódź, dnia 18 czerwca 1920 r.

№ 988. Zgodnie z wnioskiem Komisji Targowiskowej № IV-d 277/20 z dnia 16 czerwca 1920 r., postanowiono, — wobec wzrostu kosztów administracyjnych, związanych z eksploatacją hal targowych przy ul. Zgierskiej № 6 i Kościelnej № 6, — podwyższyć z dniem 1 lipca 1920 r. tenutę dzierżawną za budki i sklepy w następujący sposób:

1) w halach przy ul. Zgierskiej № 6:

za budki, których dzierżawa wynosiła mk. 12.—, podnieść do mk. 20.—tygodniowo,

za budki, których dzierżawa wynosiła mk. 15.50, podnieść do mk. 22.50 tygodniowo,

za budki, których dzierżawa wynosiła mk. 15.— podnieść do mk. 25.—tygodniowo;

2) w halach przy ul. Kościelnej № 6:

za budki, których dzierżawa wynosiła mk. 12.—, podnieść do mk. 16.— tygodniowo,

za budki, których dzierżawa wynosiła mk. 22.50, podnieść do mk. 30.— tygodniowo.

№ 989. Postanowiono podnieść z dniem 1 lipca 1920 r., na mocy uchwały Rady Miejskiej № II z dnia 4 września 1919 r., określającej wysokość opłaty koncesyjnej za prowadzenie targowisk prywatnych do mk. 2.— za metr kwadratowy maximum, oraz zgodnie z wnioskiem Komisji Targowiskowej № 276/20 IV-d z dnia 15 czerwca 1920 r. — opłatę koncesyjną za targowisko D. Ginsberga, położone między ulicami Brzezińską, Łagiewnicką i Pieprzową, odpowiednio do obszaru nieruchomości, do wysokości mk. 12,500.— rocznie.

№ 990. W związku z wnioskiem Wydziału Budownictwa № 4092/20 VI z dnia 16 czerwca 1920 r., uchwalono, wobec braku przepisów sanitarno - higienicznych oraz nieprzestrzegania porządku i czystości przez właścicieli domów, sklepów i wszelkiego rodzaju warsztatów pracy, polecić Wydziałowi Zdrowotności Publicznej opracowanie projektu, mającego na celu zarządzenie złemu, oraz zwołać następnie konferencję w tej sprawie z udziałem przedstawicieli Magistratu m. Łodzi (Wydziałów: Budownictwa i Zdrowotności Publicznej), Komisarjatu Rządu na m. Łódź, Komenady Policji Państwowej i Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia w Łodzi.

№ 991. Przychylnono się do wniosku № 4085/20 VI Wydziału Budownictwa z dnia 11. czerwca 1920 r. i postanowiono wstawić do zamierzeń skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1920/21 w dziale VI-ym kwotę mk. 50,000. — na przeprowadzenie studjów kolejowych oraz sporządzenie projektu budowy elektrycznej kolejki podjazdowej z Łodzi przez Rokiciny do Tomaszowa.

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół

41 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej

Łódź, dnia 22 czerwca 1920 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków Magistratu: 10. Obecnych radnych: 49. Obecnych członków Magistratu: 8.

Posiedzenie otworzył o godzinie 7 min. 40 wieczór zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. L. M. Kern, w obecności quorum Rady Miejskiej (57 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy: S. Rapalskiego i A. Utę, oraz sekretarza prezydjum, p. P. Run-do do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Bermiana, Bińkowskiej, Borysławskiego, Braudego, Doleckiego, Fichny, Grossa, Gulewskiego, Kenigsberga, Koziołkiwiczówny, Koźmińskiego, Langlebena, Lichtensteina, Lubońskiego, Macińskiej, Margolis, Minberga, Polaka, Pokorskiego, Rzewskiego, Unieszowskiego, Wajsa, Waszkiewiczza i Wilczyńskiego, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

2. Uchwały Magistratu:

a. № 941 z dnia 9 czerwca 1920 r. treści następującej:

„Przychylnono się do wniosku № 12 Wydziału Zdrowotności Publicznej z dnia 4 czerwca 1920 r. i uchwalono, biorąc pod uwagę krytyczny stan finansowy łódzkich szpitali prywatnych, wypłacić — po otrzymaniu odpowiednich zobowiązań—

Zarządowi Szpitala dla Umysłowo — i Nerwowo — Chorych „Kochanówka“ mk. 75.000.—

Zarządowi Szpitala dla dzieci „Anny—Marji“ mk. 50.000.—,

Zarządowi Szpitala im. małż. Poznańskich mk. 50.000.—,

Przytułkowi Położniczemu przy ul. Dzielnej № 52 mk. 5.000.—, oraz

Klinice Położniczej przy ul. Sienkiewicza № 83 mk. 5.000.—

tytułem zaliczek na wypłatę wynagrodzenia dla personelu, do potrącenia w trzech ratach miesięcznych, z rachunków za leczenie chorych na koszt miasta, w miesiącach czerwcu, lipcu i sierpniu 1920 roku“.

b. № 964 z dnia 15 czerwca 1920 r. treści następującej:

„Jednomyślnie uchylono podanie Dyrekcji Kolei Elektrycznej Łódzkiej № 2354 z dnia 11 czerwca 1920 r. w sprawie zezwolenia na pobieranie od uczącej się młodzieży w czasie wakacji, t. j. od dnia 16 czerwca do 25 sierpnia 1920 r., jak również w czasie feryj świątecznych normalnej opłaty za przejazd tramwajami miejskimi, a mianowicie: do godz. 9-ej rano — mk. 2.—, od g. 9-ej rano do godz. 9¹/₂ wiecz.— mk. 3.— oraz po godz. 9¹/₂ wiecz. — mk. 5.—“.

3. Komunikat Magistratu o załatwieniu konfliktu z pracownikami piekarskimi wraz z podaniem warunków, na podstawie których bezrobocie w dniu 2 czerwca r. b. zostało zlikwidowane (w związku z właściwym postanowieniem Rady Miejskiej z dnia 26 maja r. b.).

4. Odezwę Magistratu z dnia 16 czerwca r. b. treści następującej:

„W ślad za odezwą naszą № 3115/20 I z dnia 14 czerwca 1920 r. niniejszym komunikujemy, że omawiane w powyższej odezwie stawki za rozklejanie afiszów obowiązują od dnia 1 kwietnia do dnia 1 października 1920 r., potem nastąpi rewizja uchwały Rady Miejskiej № B I z dnia 8 czerwca 1920 roku.“

„Przed przystąpieniem do porządku dziennego przewodniczący Wydziału Szkolnictwa, ławnik dr. Kopciński zawiadamia Radę, że Zarząd Miejski, pragnąc uczcić uroczystości zakończenia bieżącego roku szkolnego, jako pierwszego od chwili wprowadzenia w mieście Łodzi obowiązku szkolnego, zapowiada na dzień 26-go b.m. święto powszechnego nauczania, i że z dniem tym połączona będzie uroczystość założenia kamienia węgielnego pod pierwszy miejski gmach szkoły powszechnej.

Komunikując o powyższym, ławnik Kopciński wzywa członków Rady Miejskiej, jako tych, którzy bezpośrednio przyczynili się do wprowadzenia przymusu szkolnego w Łodzi, do jaknajliczniejszego wzięcia udziału w zapowiedzianych uroczystościach.

Uchwała 100:

A. Poza porządkiem dziennym za uznaniem nagłośni:

I. W sprawie zaciągnięcia od Rządu pożyczki w kwocie mk. 35.000.000.— (pierwsze uchwalenie):

Rada Miejska m. Łodzi uchwała przejęcie od Państwa Polskiego pożyczki, przyznanej jej na podstawie odezwy Ministerstwa Skarbu, Głównego Urzędu Kasowego № 6101 z dnia 20 maja 1920 r. w wysokości mk. 35.000.000.— (wyraźnie: marek trzydzieści trzy miliony), a mianowicie:

a) na inwestycje dla Gazowni Miejskiej mk. 8.000.000.— (wyraźnie: ośm milionów marek), zwrotne w równych ratach miesięcznych po 350.000.— mk., począwszy od 1 września 1920 r.;

b) na koszty uposażenia pracowników miejskich w czasie od 1 maja do sierpnia 1920 r., mk. 20.000.000.—, (wyraźnie: dwadzieścia milionów marek), zwrotne w ratach miesięcznych w czasie od 1 lipca 1921 r. do 31 lipca 1922 r.;

c) na spłatę długu Ministerstwu Aprowizacji za dostarczony cukier mk. 5.000.000.— (wyraźnie: pięć mil-

jonów marek), zwrotne 31 lipca 1921 r.

Rada Miejska zobowiązuje się spłacić pożyczkę i gwarantuje spłacenie jej według powyższych warunków całkowitym swym tak nieruchomości, jak i ruchomym majątkiem, oraz wszystkimi dochodami komunalnymi.

Spłaty i zwrot pożyczki winny być wnoszone do miejskich kas państwowych w złotych (walucie Państwa Polskiego) według kursu urzędowego.

Do wystawienia odnośnego skrypty dłużnego i pokwitowania z odbioru rat upoważnia się Magistrat.

W dowód czego własnoręczne podpisy.

(W głosowaniu brało udział 57 członków Rady Miejskiej. Uchwałę powzięto jednogłośnie.)

II. W sprawie nabycia od p. Edmunda Bemego nieruchomości, położonej przy ul. Pabjanickiej № 59:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1008 z dnia 22 czerwca 1920 r., postanawia:

1) nabyć od p. Edmunda Bemego na zasadzie oferty jego z dnia 24 kwietnia 1920 r. nieruchomość, położoną przy ul. Pabjanickiej № 59, ogólnej przestrzeni około 357, 451 łokci kwadratowych, wraz ze znajdującą się na niej cegielnią za sumę mk. 1.422.490.—, z czego 80% w obligacjach miejskich po kursie 98.—, zaś 20% w gotówce, przyczem:

a. mk. 100.000.— otrzymuje p. Beme po podpisaniu umowy obietnicy kupna-sprzedaży,

b. ziemiopłoddy tegoroczne należą do p. Bemego i

c. 2/3 kosztów rejentalnych pokrywa Magistrat, zaś 1/3 p. Beme;

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(W głosowaniu brało udział 57 członków Rady Miejskiej, z których 5 oświadczyło się przeciwko uchwałom.)

B. W sprawach objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie zaciągnięcia od Rządu pożyczki długoterminowej na dokończenie robót publicznych w parkach „Zródliska“ i „3-go maja“ (drugie uchwalenie):

Rada Miejska m. Łodzi uchwala przyjęcie od Państwa Polskiego pożyczki długoterminowej, przyznanej jej na podstawie odezwy Województwa Łódzkiego, Dyrekcji Okręgowej Robót Publicznych № 2497, z dnia 11 czerwca 1920 r. w wysokości mk. 1.500.000.— (wyraźnie: marek milion pięćset tysięcy), na dokończenie robót publicznych w parkach „Zródliska“ i „3-go maja“.

Pożyczka ta przez pierwsze lat 5, t. j. do 31-go grudnia 1925 r. jest bezprocentowa, a następnie ma być spłaconą równymi ratami rocznymi w ciągu lat 10 z oprocentowaniem 5% od sum należnych.

Zwrot pożyczki rozpoczyna się w 1926-ym roku.

Rada Miejska zobowiązuje się spłacić pożyczkę i gwarantuje spłacenie jej według powyższych warunków całkowitym swoim, tak nieruchomości, jak i ruchomym majątkiem oraz wszystkimi dochodami komunalnymi.

Splaty i zwrot pożyczki winny być wnoszone do miejskich kas skarbowych w złotych (walucie Państwa Polskiego) według kursu urzędowego.

Do wystawienia odnośnego skryptu dłużnego i pokwitowania z odbioru rat upoważnia się Magistrat.

W dowód czego własnoręczne podpisy.

(W głosowaniu brało udział 57 członków Rady Miejskiej. Uchwałę powzięto jednomyślnie.)

II. W sprawie zaciągnięcia od Rządu pożyczki w wysokości 2.500.000.—, marek, zwrotnej w końcu 1920 r., na pokrycie najniezbędniejszych potrzeb bieżących:

(1 uchwalenie):

Rada Miejska m. Łodzi uchwala przyjęcie od Państwa Polskiego po-

życzki, przyznanej jej na podstawie odezwy Ministerstwa Skarbu № 31010/20 z dnia 31 marca 1920 r., wysokości mk. 2.500.000.— (wyraźnie: marek dwóch milionów pięćset tysięcy), zwrotnej do końca r. b.

Pożyczka ta przez pierwsze 3 miesiące, t. j. do 30 czerwca 1920 r. jest bezprocentowa, a następnie ma być spłaconą z procentami ustawowymi od całej wzgl. niezwróconej jeszcze sumy pożyczki.

Rada Miejska zobowiązuje się spłacić pożyczkę i gwarantuje spłacenie jej według powyższych warunków całkowitym swym, tak nieruchomości, jak i ruchomym majątkiem, oraz wszystkimi dochodami komunalnymi.

Splaty i zwrot pożyczki winny być wnoszone do miejskich kas państwowych w złotych (walucie Państwa Polskiego) według kursu urzędowego.

Do wystawienia odnośnego skryptu dłużnego i pokwitowania z odbioru rat upoważnia się Magistrat.

W dowód czego własnoręczne podpisy.

(W głosowaniu brało udział 57 członków Rady Miejskiej, z których jeden oświadczył się przeciwko uchwałom.)

Przewodnictwo obejmuje r. J. Rozenblat.

III. W sprawie ustalenia godzin otwierania i zamykania sklepów i zakładów w m. Łodzi:

A. uchylić postanowienie zapadłe w tej mierze na posiedzeniu w dniu 24 marca r. b.;

B. Rada Miejska postanawia:

1) zgodnie z art. 1, 2 i 9 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu, handel w sklepach w mieście Łodzi we wszystkie dni powszednie może się odbywać w następujących godzinach:

a. w drobnych sklepach spożywczych, w sklepach materiałów piśmiennych oraz zakładach fryzjerskich przez cały rok od godz. 8-jej

rano do godz. 1-ej po południu i od godz. 4-ej do godz. 7-ej wieczorem;

b. we wszelkich innych sklepach i składach, w czasie letnim (od 1 kwietnia do 1 października) od godz. 8-ej rano do godz. 1-ej po południu i od godz. 3-ej do godz. 6-ej po południu, w czasie zimowym (od 1 października do 1 kwietnia) od godz. 9-ej rano do godz. 1-ej po południu i od godz. 3-ej do godz. 7-ej wieczorem;

c. w sklepach z mięsem, wyrobami masarskimi i pieczywem: w czasie letnim (od 1 kwietnia do 1 października) od godz. 7-ej rano do godz. 1-ej po południu i od godziny 5-ej do godz. 7-ej wieczorem, w czasie zimowym (od 1 października do 1 kwietnia) od godz. 8-ej rano do godz. 1-ej po południu i od godz. 4-ej do godz. 7-ej wieczorem;

Uwaga: w czasie wyznaczonym na porę obiadową, oraz z chwilą uderzenia ostatniej godziny handlu, sklepy powinny być bezwarunkowo zamknięte;

2) cukiernie, mleczarne, herbaciarnie i piwiarnie należy rozklasyfikować, jak następuje:

a. na sprzedające tylko herbatę, mleko, piwo i t. p. na miejscu przy stolikach, które to zakłady mogą być otwarte podług rozporządzeń dla mleczarń i restauracyj;

b. na sprzedające jednocześnie, niezależnie od wyszynku, wszelkie artykuły narówni ze sklepami spożywczo-kolonjalnemi, naprz. śledzie, pieczywo, wędliny i t. p. — te zakłady winny być zamykane narówni z zakładami spożywczo-kolonjalnemi, pomimo, że herbaciarnie i mleczarne te sprzedają jeszcze i na miejscu kawę, herbatę i t. p. przy stolikach;

3) organy wykonawcze winny przeprowadzać ścisłą kontrolę nad sklepami, aby po godzinach zamykania nie sprzedawano towarów od tyłu;

4) w każdym sklepie, na miejscu widocznem z zewnątrz dla konsumentów oraz organów wykona-

wczych winna być umieszczona tablica, poświadczona pieczęcią odpowiedniego urzędu, zawierająca informacje, w jakich godzinach sklep jest otwarty dla publiczności;

5) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały zgodnie z okólnikiem № 65 Województwa Łódzkiego z dnia 2 czerwca r. b.

Z powodu zdekompletowania sali przewodniczący o godz. 9 min. 30 wieczór zamyka posiedzenie, odraczając rozpatrzenie dalszych spraw, objętych porządkiem dziennym, do następnego posiedzenia Rady.

Przewodniczący: (-) L. M. Kern.

Prowadzący protokół: (-) P. Rundo.

Sprawozdanie Urzędu Stanu Cywilnego przy Magistracie m. Łodzi za miesiąc maj 1920 roku.

Działalność Urzędu Stanu Cywilnego za miesiąc maj r. b. przedstawia się jak następuje:

Wyznanie	Urodzeń	Ślubów	Zgonów
Adwent.	—	—	—
Baptystów	1	—	2
Dyschrześ.	—	—	—
Mojżesz.	615	102	173

1) Na ogólną ilość zameldowań urodzeń było: 27 — do 8 dni (95 Kod. Cyw.), 237 do 1 roku, reszta zaś t. j. 352 przekroczyła przepisany prawem termin o kilka lub kilkanaście lat.

2) Na ogólną ilość zgonów wciągnięto do tutejszych ksiąg 47 zgonów dzieci do 1 roku.

W myśl art. 54 Kod. Cyw. sporządzono aktów znania 49,

wydano wyciągów z tutejszego archiwum:

pełnych wyciągów	424
skrótów	1434
do celów szkolnych	57 1915.

poświadczono zapowiedzi ślubn. 162.

Na mocy wyroków sądowych uznano 3 małżeństwa za rozwiedzione, o czym, zgodnie z § 85 Kod. Cyw. uczynione adnotacje na odpowiednich aktach, a odpisy posłano do archiwum Hipotecznego celem wciągnięcia ich do duplikatu.

Tabela porównawcza cyfr za miesiąc Maj z danymi za tenże miesiąc roku ubiegłego daje następujący wynik:

Rok	Urodzeń	Ślubów	Zgonów
1919	316	102	226
1920	615	102	173
Nadwyżka 1920 r.	95%		

Spraw przez dziennik Urzędu w bieżącym miesiącu przeszło 433.

Kasa w miesiącu MAJU wykazuje wpływów marek 1090346 przyczem po wylegitymowaniu się z pobierania zapomóg z miejskich instytucji opieki społecznej zwolniono od opłaty 77 osób.

Zgodnie z Instrukcją b. Rady Ad ministracyjnej z r. 1861 i pismem Ministerstwa W. R. i Ośw. Publicznego z d. 26. II. 20 r. № 12245/5967 i 525/20, przesłano do różnych miejskich i wiejskich gmin politycznych wyciągi z zapisów urodzeń, ślubów i zgonów za czas od 1/I do 31 III wł. r. b. celem poczynienia odpowiednich wzmianek w księgach stałej ludności.

Sporządzono i przesłano tygodniowe wykazy dla miejskiego. Urzędu Statystycznego, ilustrujące dokładnie ruch naturalny ludności. Przesłano wyciągi z ksiąg z polecenia Sądu Okręgowego i Sądu Pokoju m. Łodzi do sądów i gmin w obrębie b. Królestwa i poza jego obrębem.

Wystosowano do Województwa Łódzkiego memoriał o zatwierdzenie uchwały Rady Miejskiej z dn. 13

marca r. b. w sprawie podwyższenia opłat za akty stanu cywilnego oraz poczynienia starań u organów rządzących, celem ustanowienia jednolitej taksy dla wszystkich Urzędów Stanu Cywilnego.

Sprawozdanie lekarza weterynaryj rzeźni miejskiej w Łodzi za I kwartał 1920 r.

Od 1 stycznia do 31 marca włącznie w rzeźni miejskiej zabito na mięso: bydła rog. 1562, cieląt 778, owiec 82, kóz 94, świń 12110 i koni 65. Przy oględzinach i badaniu zwierząt po uboju stwierdzono następujące choroby:

u bydła:

Gruźlicę u 70 szt., **promienicę** u 3 szt., **Motylicę** u 38 szt., **Zapalenie otrzewnej** u 1 szt., **Zapalenie wymienia** u 1 szt., i **Marskość wątroby** u 1 szt. Wskutek tych chorób zniszczono: całych ośrodków 32, płuc 39, wątrob 52, żołądków 5, kiszek 6, ozorów 3, wymion 1 35 f. mięsa.

u świń.

Trychiny u 25 szt., z tych u 17 w znacznym stopniu i u 8 w słabym stopniu. Wobec tego mięso od 17 szt. i organy wewnętrzne od wszystkich szt. zniszczono, mięso zaś od 8 szt. przegotowano. Tłuszcz od wszystkich 25 szt. wytopiono dla celów technicznych. Przetopienie mięsa i topienie tłuszczu uskutecz-niono w aparatach rzeźni.

Wągry u 81 szt., z tych u 9 szt. w b. znacznym stopniu u 27 w mniej znacznym stopniu i u 45 w mniejszym stopniu. Wskutek tego mięso od 9 szt. zniszczono, od 27 szt. przegotowano i od 45 szt. zasolono w rzeźni na 4 tygodnie.

Różyce u 4 szt., które całkowicie przegotowano oprócz organów, które zniszczono.

Torebki Mischeri u 2 szt., z tych mięso jednej zniszczono i tłuszcz przetopiono, mięso zaś drugiej przegotowano.

Zatym **gruźlicę** u 110 sztuk, **Bąblowce** u 96 szt., **Nitkowce** u

27 szt. i **Marskość wątroby** u 2 szt. Wskutek tych chorób zniszczono 218 płuc i 99 wątrób.

u koni:

Gangrenę płuc u 1 szt., którą oprócz skóry zniszczono i **Zapalenie płuc** u 1 sztuki, płuca której również zniszczono.

Niezależnie od badania mięsa zwierząt uboju miejscowego poddano oględzinom mięso, dostarczone do rzeźni z prowincji z następujących miejscowości:

z Chojen	327 pud. 22 f.	wołowiny
„ Aleksandrowa 28	„ 05 „	„
„ Piątku 7	„ — „	„
„ Poddębic 9	„ 37 „	„
„ Chojen 13	„ 16 „	cielęciny
„ Radogoszcza 3	„ 27 „	„
„ Poddębic 4	„ 21 „	„
„ „ 616	„ 10 „	wieprzow.
„ Aleksandrowa 46	„ 32 „	„
„ Kraśna 10	„ 24 „	„
„ Kalisza 16	„ 19 „	koniny
„ Aleksandrowa 9	„ 31 „	słoniny

czyli razem wołowiny 372 pud, 24 f.,
 cielęciny 21 pud. 24 f., wieprzowiny
 673 pud. 26 f., koniny 16 pud. 19 f.
 i słoniny 9 pud. 31 f., ogółem zaś
 1084 pud. 13 f. mięsa i 9 pud. 31 f.
 słoniny. Przy badaniu mięsa przy-
 wozowego żadnych chorób nie
 stwierdzono.

Łódź, dnia 25 maja 1920 r.

Rozporządzenia i obwieszczenia rządowe.

Rozporządzenie Ministra Kelei Żelaznych o ustaleniu nazw stacji w węźle Warszawskim

W celu uniknięcia nieporozumień, powstających przy używaniu nazw poszczególnych stacji węzła Warszawskiego, zarządzam co następuje:

Z dniem 1 czerwca r. b. wprowadza się do obowiązkowego stosowania nazwy:

1) Stacja dawnej kolei Warszaw. Wied. przy ul. Marszałkowskiej i Towarowej — Warszawa Główna.

2) Stacja d. kolei Nadwiślańskich pod cytadela — Warszawa Gdańska.

3) Stacja d. kolei Nadwiślańskich na Pelcowiznie — Warszawa Praga.

4) Stacja d. kolei Północno-zach. (Petersburska) przy ul. Targowej — Warszawa - Wileńska.

5) Stacja d. kolei Nadwiślańskich (Terespolska) przy ul. Brzeskiej — Warszawa Wschodnia.

6) Stacja d. kolei Północno-Zachod. przy szosie Radzymińskiej — Warszawa-Marki.

Od tej daty znosi się wszelkie inne nazwy tych stacji, wprowadzone w różnych czasach przez władze rosyjskie.

Minister:

w. z. (—) **J. Eberhardt.**

Warszawa, d. 18 maja 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Aprozawizacji w przedmiocie zakresu działania Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją:

Na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z dnia 11 stycznia 1919 r. art. 2 lit. d (Dz. P. P. P. № 7. 1919 r. poz. 109) zarządza się co następuje:

Art. 1. Do zakresu działania Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją należy:

a) karanie wykroczeń przeciw rozporządzeniom Ministerstwa Aprozawizacji, mającym na celu zapobieżenie lichwie i spekulacji artykułami pierwszej potrzeby;

b) wykrywanie i dochodzenie wszelkich przejawów lichwy i spekulacji;

c) karanie tychże według dekretu Naczelnika Państwa z dnia 11 stycznia 1919 r. o ile one w myśl dekretu Naczelnika Państwa z dnia 5 grudnia 1918 r. (Dz. P. P. P. № 19 1918 r. poz. 50, względnie ces. rozp. z 24/3 917 № 131 Dpp. w Małopolsce,) nie należą do kompetencji władz sądowych;

d) w wypadkach gdzie zachodzi kompetencja władz prokuratorskich

przedkładanie tymże akt zakończonych dochodzeń;

e) wykonywanie własnych prawomocnych decyzji, a na żądanie sądów także przeprowadzanie orzeczonych przez sąd konfiskat.

Art. 2. Wszystkie rozstrzygnięcia w myśl art. 1 lit. a i c zapadają w formie decyzji administracyjnych i mogą być w nieprzekraczalnym terminie dni trzech zaskarżone do wydziału odwoławczego przy Urzędzie Głównym w Warszawie. Wskutek tego znosi się istniejące obecnie przy Urzędach Walki z Lichwą i Spekulacją kolegja sądowe, a na prowincji sądy ławnicze.

Art. 3. Każde doniesienie wpływające do Urzędu czy to w formie doniesienia prywatnego, czy też w formie protokołu oddziału wywiadowczego winno być przydzielone do zbadania referentowi, — na prowincji przez naczelnika Urzędu, a w Warszawie przez naczelnika wydziału administracyjno-karnego.

Art. 4. Referent może skierować doniesienie najpierw do oddziału wywiadowczego z poleceniem złożenia sobie raportu albo też zaraz zarządzić własne dochodzenia przez przesłuchanie świadków, znawców i obwinionego, oraz zbadanie dowodów rzeczowych.

Art. 5. W wypadkach lżejszych przekroczeń stwierdzonych protokołami wywiadowców, lub przyznaniem się obwinionego, odpada potrzeba dochodzeń.

Art. 6. W tych wypadkach, jako też w innych po ukończeniu dochodzeń, wypracowuje referent projekt decyzji i przekłada go do aprobaty na prowincji naczelnikowi Urzędu, a w Warszawie kierownikowi grupy wydziału administracyjno-karnego, któremu jest podporządkowany.

Art. 7. Aprobant nie jest w żadnym kierunku skrupowany przedstawionym mu projektem i może albo zarządzić dalsze dochodzenie, albo wprost polecić opracowanie innej decyzji. Szef Urzędu Głównego może poszczególnych referentów zwol-

nić od obowiązku aprobaty lub zastrzec sobie aprobatę w poważniejszych wypadkach.

Art. 8. W toku dochodzeń muszą być obwinionemu zagwarantowane wszelkie prawa obrony — w szczególności musi być przed wydaniem decyzji przedstawiony cały obciążający go materiał dowodowy. Wolno też obwinionemu przybrać sobie w tem stadium adwokata, który ma prawo przejrzania akt już ukończonych dochodzeń i postawienia najdalej do dni 5 wniosków, przysługujących obronie.

Wszelkie wnioski widocznie zdążające do zawikłania i przewleczenia sprawy zostaną odrzucone.

Art. 9. Decyzje mają być doręczone do własnych rąk obwinionego lub jego obrońcy, w razie gdyby się obwiniony przed doręczeniem ukrywał, wystarczy piśmienne zawiadomienie domowników lub stróża domu, że decyzja złożona zostaje w kancelarii Urzędu. Potwierdzenie odebrania tego zawiadomienia będzie równoznaczne z doręczeniem decyzji obwinionemu.

Art. 10. Skarga przeciw decyzji ma być złożona w tym Urzędzie, w którym decyzją zapadła i przez ten Urząd bezzwłocznie z dowodem doręczenia decyzji przedłożona wydziałowi odwoławczemu.

Art. 11. W razie niedotrzymania terminu skarga będzie przez Urząd 1-ej instancji odrzucona i zwrócona zaskarżającemu.

Art. 12. W wydziale odwoławczym mogą zasiadać tylko prawnicy. Wydział ten rozpoznaje sprawy w składzie dwóch członków, a decyzje jego podlegają zatwierdzeniu szefa Urzędu Głównego lub jego zastępcy według norm, przewidzianych w art. 6 i 7 dla I instancji.

Art. 13. Wydział odwoławczy ogranicza się w zasadzie do zbadania akt i skargi. W razie potrzeby może zażądać od I instancji wyjaśnień albo przeprowadzenia dalszych, szczególnie wskazanych środków dowodowych. W wyjątkowych, ze względu

na doniosłość interesów ogólnych, ważnych wypadkach, może sam te dalsze dowody przeprowadzić bezpośrednio. W tym ostatnim wypadku należy zawnazas zawiadomić oskarżonego lub jego obrońcę, iż wolno im przy przeprowadzeniu tych dowodów osobiście interwenjować.

Art. 14. Decyzje II instancji załatwiają sprawę ostatecznie. Dalsze skargi czy to do szefa Urzędu Głównego, czy to do Ministra Aprowizacji będą zwracane bez skutku.

Art. 15. Decyzje umarzające sprawę I instancji będą kontrolowane przez szefa Urzędu Głównego i mogą być przezeń aż do przedstawienia uchylone.

Art. 16. Decyzje I instancji, orzekające areszt bezwzględny, mogą być bezzwłocznie i bez względu na wniesioną przeciw nim skargę wykonane. Wskazaniem jest to wtedy, gdy zachodzi obawa ucieczki, lub podjęcia przez skazanego zabiegów o wprowadzenie sprawy w toku postępowania odwoławczego na fałszywe tory.

Art. 17. Rozporządzenie to wchodzi w życie w Warszawie z dniem 1 maja, na prowincji z dniem 10 maja 1920 r.

Art. 18. Przeprowadzenie go w szczególności porucza się szefowi Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją.

Minister Aprowizacji:

(—) **St. Śliwiński.**

Warszawa, dn. 28 kwietnia 1920 r.
(Dz. Ust. R. P. №. 43 z dn. 31 maja 1920 r. poz. 260.)

Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie utworzenia Urzędu Emigracyjnego przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej.

Na mocy art. 15 i 29 dekretu o organizacji Władz Naczelnych (Dz. Pr. 1918 r. № 1 poz. 1) i w myśl uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia, 19 marca 1920 r. zarządza się, co następuje:

Art. 1. Przy ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej tworzy się Urząd Emigracyjny. W Urzędzie Emi-

gracyjnym ześrodkowują się wszystkie sprawy, dotyczące emigracji, re-emigracji, imigracji i opieki nad wychodźcami.

Art. 2. Do zakresu działania Urzędu Emigracyjnego należy w szczególności:

a) przygotowywanie ustaw i rozporządzeń w przedmiotach podlegających kompetencji Urzędu,

b) przygotowywanie z współudziałem Ministerstwa Spraw Zagranicznych konwencji emigracyjnych i wszelkich układów międzynarodowych, dotyczących emigracji, reemigracji i imigracji,

c) nadzór nad kontraktowaniem robotników do pracy za granicą,

d) przeciwdziałanie szkodliwej propagandzie emigracyjnej i nielegalnemu werbunkowi emigracyjnemu.

e) zbieranie i udzielanie wiadomości o stosunkach, panujących w państwach obcych pod względem konjunktury emigracyjnej i informowanie o nich instytucji, osób i władz interesowanych,

f) sprawy związane z organizacją transportów emigrantów i reemigrantów,

g) opieka nad emigrantami i re-emigrantami w czasie podróży,

h) ochrona praw i interesów emigrantów na miejscu pracy,

i) opieka nad reemigrantami bezpośrednio po ich powrocie do kraju,

j) współdziałanie z Ministerstwem Skarbu w organizacji przesyłania oszczędności wychodźców do kraju,

k) popieranie zrzeszeń i instytucji społecznych i gospodarczych w kraju i za granicą, których celem jest niesienie pomocy i opieka nad emigrantami i reemigrantami oraz nadzorowanie działalności tych zrzeszeń i instytucji pod względem stosowania się do przepisów emigracyjnych,

l) opinjowanie w sprawach udzielania koncesji zagranicznym kompanjom okrętowym na sprzedaż w Polsce biletów III-ej klasy i międzypokładowych,

m) prowadzenie w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym statystyki ruchu emigracyjnego, re-emigracyjnego i imigracyjnego.

Art. 3. Na czele Urzędu Emigracyjnego stoi dyrektor mianowany w kategorii IV-ej płac na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Innych urzędników i funkcjonariuszy mianuje lub przyjmuje stosownie do przepisów służbowych Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek Dyrektora Urzędu Emigracyjnego.

Art. 4. Organami Urzędu Emigracyjnego są:

a) Komisarz emigracyjny w Gdańsku, mianowany przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych,

b) Państwowe Urzędy pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami w zakresie działania w sprawach emigracyjnych poruczonego im dekretem z dnia 27-go stycznia 1919 r. (Dziennik Ustaw № 11, poz. 127).

Art. 5. Współdziałanie z organami wykonawczymi innych Ministerstw reguluje porozumienie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z odpowiednimi Ministrami.

Zadania swe poza granicami kraju Urząd Emigracyjny spełnia w ścisłym porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i za pomocą jego organów.

W krajach, uznanych przez Urząd Emigracyjny za szczególnie ważne dla emigracji, Minister Spraw Zagranicznych mianuje na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej osobnych attachés dla spraw wychodźczych, pełniących swe obowiązki służbowe przy przedstawicielstwach dyplomatycznych i konsularnych.

Zadania ich i charakter służbowy ureguluje osobne rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 6. Przy Urzędzie Emigracyjnym istnieje, jako organ doradczy,

Rada Emigracyjna, której skład i zadania zostaną ustalone przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 7. W zawiadywaniu Urzędu Emigracyjnego pozostaje fundusz emigracyjny, przeznaczony wyłącznie na cele opieki nad emigrantami i re-emigrantami.

Sposób tworzenia funduszu emigracyjnego określi rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 8. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustala na wniosek dyrektora Urzędu Emigracyjnego zasady organizacji, rachunkowości, regulaminy wewnętrzne i projekty budżetowe Urzędu.

Art. 9. Urząd Emigracyjny koresponduje bezpośrednio ze wszystkimi władzami Rzeczypospolitej wewnątrz i zewnątrz kraju oraz wszelkimi instytucjami wymienionymi w art. 2-im, lit. k.

Z Urzędami Emigracyjnymi lub Imigracyjnymi państw obcych koresponduje Urząd Emigracyjny za pośrednictwem organów Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-ym maja 1920 roku.

Prezydent Ministrów:

(—) **L. Skulski.**

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) **E. Pępłowski.**

Minister Spraw Zagranicznych:

w. z. (—) **Dąbski.**

Minister Skarbu:

(—) **W. Grabski.**

(Dz. Ust. R. P. № 39 z d. 19 Maja 1920 r., poz. 232)

Wiadomości bieżące.

Nieszczęśliwe wypadki w hutach żelaznych w ub. roku. Statystyka nieszczęśliwych wypadków w hutach żelaznych b. Królestwa Kongresowego w 1919 roku, rozróżnia narazie tylko dwa rodzaje wypadków: śmiertelne i wszystkie inne, które zostały razem zgrupowane. Ogółem w ciągu 1919 r. zdarzyły się 3 wypadki śmiertelne, oraz 170 innych. Kwar-

talna statystyka przedstawia się jak następuje: w I kwartale były 2 wypadki śmiertelne i 35 innych, w II-im 24 wypadki bez śmierci, w III-im 38 wypadków bez śmierci, oraz w IV-yim 1 śmiertelny i 73 innych. W odpowiednich okresach przeciętna ilość pracujących robotników, oraz liczba odrobionych przez nich dniówek były: w I kwartale 3.061 robotników i 207.173 dniówki, w II-im 3.500 robotników i 239.045 dniówek, w III-im 4.108 robotników i 315.640 dniówek, oraz w IV-yim 5.035 robotników i 374.944 dniówki. Przeciętnie więc wzięwszy, jeden nieszczęśliwy wypadek zdarzył się: w I kwartale na 38 robotników i 5.600 dniówek, w II kwartale na 146 robotników i 9.960 dniówek, w III kwartale na 108 robotników i 8.306 dniówek i w IV-yim kwartale na 69 robotników i 5.136 dniówek. Ogółem zaś w ciągu 1919 roku jeden nieszczęśliwy wypadek zdarzył się na 23 robotn. i 6.570 dniówek.

Podniesienie taryfy. Ministerjum poczt i telegrafów opracowało projekt podwyższenia obecnej taryfy telefonicznej. Z powyższej przyczyny urzędy telefoniczne wstrzymały przyjmowanie i obliczanie opłat za przyłączenie aparatów telefonicznych do sieci państwowej.

Bawełna kaukaska. Gdy fabryki nasze odczuwają brak bawełny, kaukascy plantatorzy bawełny z powodu braku ziemiopłodów i słabego popytu na bawełnę, od roku 1918 zamiast bawełny zasiewają jedynie zboże i ryż. Kultura bawełny zupełnie ustala. Wszystkie zapasy tego niezbędnego surowca, znajdującego się obecnie na Kaukazie pochodzą ze zbiorów 1916 i 1917 roku. Skutkiem braku kontaktu z Europą, przez dłuższy czas zapotrzebowania nie było i ceny bawełny do połowy roku 1919 były na'er niskie, bo wynosiły za ledwie 100 rubli miejscowych (rubel kaukaski równał się wówczas naszym 18 fenigom) za pud.

Z chwilą przywrócenia stałej komunikacji morskiej z Batumu przez Konstantynopol z Włochami, Francją i Anglią i skutkiem tego przyjazdu nabywców z zagranicy, ceny bawełny zaczęły się gwałtownie podnosić. W końcu roku ub. płacono już około 2000 rb. kauk. za pud przy kursie ówczesnym 900 rb. kaukaskich za funt. ster.

Ponieważ rząd azerbejdżański pobiera podatek wywozowy w naturze, zatrzymując dla siebie 25% surowców zadeklarowanych do wywozu, jest to równoważne podniesieniu ceny o 33 $\frac{1}{3}$ %. Pud bawełny kupionej na miejscu za rb. 2000 kosztuje ostatecznie rb. 2666,33 kop.

Pozostałość bawełny na Kaukazie z powyższych zbiorów 1916/17 r. była spora, bo wynosząca około 500.000 pud. Z ilości tej wywieziono znaczną część do Włoch, Francji i niewiele do Anglii. Do d. 1 b. m. zostało na Kaukazie kilkaset wagonów przeważnie zakupionej, ale niewywiezionej bawełny. Ostatnie zmiany polityczne na Kaukazie przeszkodziły ekspedycji zakupionych przez różne kraje surowców.

Dla naszego przemysłu włókienniczego nabyto również kilkadziesiąt tysięcy pudów bawełny, ale niewiadomo, czy bawełna ta będzie mogła być prędko wysłana.

W kwietniu r. b. ceny bawełny kaukaskiej dochodziły już do Ł 3/10—3/15 za pud franco Batum. Sprzedawcy zaprzestali sprzedaży w rublach miejscowych z powodu znacznego spadku waluty miejscowej, a żądali zapłaty wyłącznie w walucie zagranicznej.

Wstrzymanie telegramów na Wschód. Ministerstwo poczt i telegrafów okólnikiem zawiadomiło wszystkie urzędy pocztowo-telegraficzne, że na mocy* rozporządzenia naczelnego dowództwa na czas krótki wstrzymuje się ruch telegramów prywatnych do urzędów pocztowo-telegraficznych „Ziem Wschodnich”.

Nowa kopalnia węgla brunatnego. W Chomętowie w starostwie jędrzejewskim powstaje nowa kopalnia węgla brunatnego. Po ukończeniu najpilniejszych robót przygotowawczych i połączeniu kopalni koleją wązkotorową z kolejami państwowymi można oczekiwać rozpoczęcia eksploatacji przedewszystkiem istniejącego, choć już oddawna nieczynnego szybu „Władysław”.

Kronika Miejska.

—Depesza do Naczelnika Państwa. Z okazji święta Powszechnego Nauczania została wysłana do Naczelnika Państwa depesza następującej treści:

Naczelnik Państwa. Belweder. Warszawa. Terminowa.

Zarząd miasta Łodzi spełnia serdeczny obowiązek zawiadamiając Swego Obywatela Honorowego o Święcie Powszechnego Nauczania, które wraz z założeniem kamienia węgielnego pod pierwszy miejski gmach szkolny obchodzić będzie w sobotę dnia dwudziestego szóstego czerwca o godzinie dziesiątej rano. Prezydjum Rady Miejskiej — Remiszewski Prezydjum Magistratu „Wojewódzki. Komisja Powszechnego Nauczania Kopicński.

—Narada aprowizacyjna Magistratu z przedstawicielami kooperatyw łódzkich. W poniedziałek dn. 21 b. m. w siedzibie Rady Miejskiej odbyła się narada aprowizacyjna, poświęcona przeważnie sprawie opałowej.

Posiedzenie zagał decernent Wydziału Zaprowiantowania p. ławnik Kaffanke, zaprosiwszy na przewodniczącego p. radnego Pola. Sekretarował p. Tadeusz Lauterbach.

Ławnik Kaffanke i inż. Ulicki w dłuższych przemówieniach zreferowali krytyczny nad wyraz stan opałowy miasta, spowodowany brakiem taboru kolejowego. W maju r. b. naprz. zamiast przypadającego miastu przydziału w ilości dwóch tysięcy wago-

nów drzewa, na które Państwowy Urząd Węglowy wydał odpowiednią ilość listów przewozowych, otrzymano zaledwie 89 wag., gdy racja 4 funtów dziennie na rodzinę wynosi miesięcznie 600 wag. Normalna zaś racja, 16 f. dziennie na rodzinę (wobec braku węgla), odpowiada ilości 2400 wag. miesięcznie. Magistrat obecnie posiada zakupionego i złożonego na różnych stacjach drzewa około 6000 wag. Zaznaczyć należy, iż w roku zeszłym o tym czasie handlarze prywatni otrzymywali dziennie od 50 do 60 wag. drzewa t. j. około 1800 wag. miesięcznie, gdy Magistrat otrzymywał zaledwie około 400 wagonów.

Ponieważ stałe zabiegi Magistratu odnośnie podstawiania wagonów pozostają bez rezultatu, ławnik Kaffanke w trosce o zabezpieczenie ludności opału na zimę proponuje w imieniu Magistratu przedsięwzięcie wspólnej akcji opałowej z kooperatywami. Po wyczerpaniu dyskusji powzięto następującą rezolucję:

Zebrani w dniu 21 czerwca r. b. w sali obrad Rady Miejskiej w Łodzi przedstawiciele 40 kooperatyw łódzkich, wysłuchawszy sprawozdania Magistratu o opłakanym stanie opałowym miasta, stwierdzają, iż przyczyną tego jest przedewszystkiem niedostarczanie miastu dostatecznego taboru przewozowego, wobec czego zebrani domagają się w imieniu znękaney i rozgoryczonej ludności: a) natychmiastowego przydzielenia dla Łodzi niezbędnej ilości wagonów w celu umożliwienia przewozu, zakupionego i złożonego na stacjach drzewa; b) wydawania otdąd przez P. U. W. listów przewozowych tylko Magistratowi i kooperatywom, wstrzymania zaś wydawania tychże handlarzom prywatnym; c) całkowitego zrealizowania wydawanej miesięcznie przez P. U. W. ilości listów przewozowych na drzewo; d) wydzielenia dla potrzeb ludności w okresie letnim 750 wag. węgla miesięcznie, w zimowym zaś 1200 wagonów.

W celu przedstawienia czynnikom miarodajnym powyższej rezolucji wyjeżdżają do Warszawy delegowani przez zebranie pp.: radny Jarosławski, kooperatysta Wagner łącznie z przedstawicielem Magistratu.

Jednocześnie poruszono sprawy: 1) manka na mące, otrzymywanej przez kooperatywy; sprawę tę przekazano do załatwienia Komitetowi Rozdziału Chleba i Mąki, 2) zmniejszenia ilości odcinków kart żywnościowych kosztem zwiększenia racji przypadających na wymienione odcinki, 3) wniosek Magistratu dotyczący dokładnego oznaczenia przez kooperatywy na kartkach węglowych ilości węgla wydawanego konsumentom na poszczególne okresy.

Na tem obrady zostały zakończone.

Zebrani wyrazili życzenie zwołania ponownej konferencji w sprawach aprowizacyjnych w najbliższym czasie.

— Zakończenie strejku robotników miejskich w Warszawie. Trwający od d. 8 b. m. strejk robotników miejskich jest obecnie likwidowany. Dnia 25 b. m. uruchomiono tramwaje. Robotnicy gazowni stanęli już do pracy, całkowicie uruchomienie jej jednakże będzie mogło nastąpić nie wcześniej, niż za dni dziesięć.

Wywołany strejkami kryzys w magistracie będzie w zawieszeniu aż do powrotu prezydenta Drzewieckiego, który bawi obecnie w Londynie na zjeździe urbanistów. Na zasadzie ustawy o samorządzie miejskim, podług art. 62, prezydent ma prawo zażądać od Rady Miejskiej rewizji uchwały, która spowodowała dymisję magistratu. Czy prezydent Drzewiecki skorzysta z tego prawa—nie wiadomo.

—Obiady dla niezamożnej dlatwy. Pomimo starań Magistratu i Komitetu Tanich Kuchen o utrzymanie dotychczasowej ilości obiadów przez Państwowy Komitet Pomocy Dzieciom, liczba ta została znacznie zredukowana. Ilość wydawanych obia-

dów została zniżona na miesiąc lipiec z 30 tysięcy do 20 tysięcy dziennie.

Od sierpnia zaś liczba wydawanych obiadów wynosić będzie 11 tysięcy dziennie.

—Przeniesienie Gimnazjum. Z początkiem roku szkolnego Gimnazjum Miejskie, mieszczące się przy ul. Nowo-Targowej 18 przeniesione będzie do Gimnazjum Miejskiego przy ul. Sienkiewicza, zajętego dotychczas przez szpital wojskowy. Wobec opróżnienia gmachu Magistrat polecił Wydziałowi Budownictwa przystąpić niezwłocznie do naprawy i odświeżenia budynku, w którym już została przeprowadzona dezynfekcja.

—Wyodrębnienie Inspekcji Przedsiębiorstw Koncesjonowanych Magistrat postanowił oddzielić od Wydziału Budownictwa Inspekcję Miejską Przedsiębiorstw Koncesjonowanych, która odąd tworzyć będzie samodzielny oddział VIa. Zmiana powyższa uprości w znacznym stopniu dotychczasową procedurę i wpłynie na szybsze załatwianie spraw podlegających kompetencji Inspekcji.

— Ubezpieczenie Gazowni Miejskiej. Wobec olbrzymiego wzrostu cen na aparaty, maszyny i wogóle inwentarz ruchomy, Magistrat postanowił zgodnie z wnioskiem Rady Nadzorczej przy Gazowni Miejskiej podnieść sumę ubezpieczeniową przedsiębiorstwa do 18 milionów marek.

Z całej Polski.

Zebranie Burmistrzów Wielkopolskich.

Dnia 19 b. m. odbyło się pierwsze zebranie burmistrzów — Polaków z Wielkopolski, na którym zebrani postanowili zawiązać stowarzyszenie w celach narodowych, społecznych i gospodarczych. Zebrania mają być zwoływane raz na kwartał.

Przeciw skasowaniu gimnazjum.

Rada m. Gródka Jagiellońskiego, dowiedziawszy się, że ministerjum oświecenia uchwaliło skasować w tym mieście rządowe gimnazjum, wystąpiła z petycją do ministerjum o pozostawienie nadal tego zakładu, ponieważ zamknięcie go byłoby ciosem katastrofalnym dla miasta.

Walka z drożyzną w Sosnowcu.

Od dłuższego czasu w powiecie Będzińskim daje się dotkliwie odczuć drożyzna i brak mięsa. Naczelnik Urzędu Miejsowego Walki z Lichwą zwołał w ubiegłą niedzielę specjalną radę w tej sprawie. W naradzie udział wzięli oprócz inspektora aprowizacyjnego i naczelnika wzmiankowanego urzędu wszyscy burmistrzowie i kierownicy aprowizacyjni miast Zagłębia, starsi cechów rzeźniczych oraz przedstawiciele koła związku kupców tej galezi.

Po wyczerpującej dyskusji, postanowiono założyć „Radę Centralną” składającą się m. i. z 2 przedstawicieli każdego cechu, rzeźniczego i 4 członków koła kupców, handlujących trzodą. Rada ma istnieć przy Urzędzie Walki z Lichwą, do którego należy ewidencja członków Rady.

Zjazd burmistrzów ziemi wołyńskiej.

Dnia 15 maja r. b. odbył się w Łucku zjazd burmistrzów i przedstawicieli miast powiatowych ziemi wołyńskiej. W obradach brały udział naczelné władze województwa i przedstawiciele miast: Łucka, Kowla, Równego, Krzemieńca, Włodzimierza, Ostrogu, Dubna, Zasławia, Zwiahla, Sarn, Staro-Konstantynowa i Szepełówki.

Stwierdzono przedewszystkiem rozpaczliwą niemal sytuację miast kresowych. Miasta powyższe są przez długoletnią wojnę tak zrujnowane, że jeżeli rząd nie udzieli subsydjów lub pożyczki, nie będą one w stanie wybrnąć z katastrofalnego niemal położenia. Od 6-ciu lat miasta są nie-

oczyszczane, budynki miejskie zrujnowane, inne zajęte przez wojska; brak odpowiedniej liczby obozów asenizacyjnych, brak straży ogniowej, studzien, wody. Niema soli, cukru, dowóz zboża niedostateczny, handel nie istnieje, natomiast spekulacja kwitnie.

Zebrani przyszli do przekonania, że koniecznością jest natychmiastowe wprowadzenie samorządów miejskich. Po wyczerpujących naradach uchwalono: Czynne prawo wyborcze do tymczasowych rad miejskich mają mieć bez różnicy płci i narodowości, po ukończeniu 25 lat życia, ci: 1) którzy płacą podatek miejski (mieszkaniowy lub handlowy), o ile są stałymi mieszkańcami miasta od 1-go sierpnia 1914 r. 2) właściciele nieruchomości miejskich, kupcy (posiadający przemysłowo - handlowe świadectwa) i urzędnicy, którzy mieszkali w mieście w ciągu 3-ch miesięcy przed dniem wyborów. Dodano, że z ogólnej ilości wybranych radnych $\frac{1}{3}$ winna należeć do narodowości polskiej, $\frac{1}{3}$ do narodowości ukraińskiej i $\frac{1}{3}$ do żydowskiej. Inne narodowości mogą dowolnie przyłączać się do tej lub innej kurji.

Drugi dzień obrad był poświęcony sprawom skarbowości, gospodarczym i czynszowym, Większość przedstawicieli miast stara się o pożyczkę państwową i subsydjum. Uchwalono projekt wykupu czynszowej ziemi oraz przyległych, normalnie dzierżawionych działek i zdecydowano prosić urząd o wydanie zakazu, wzbraniającego właścicielom ziemi w miastach „czynszowych” zawieranie umów dzierżawnych do czasu wydania ustawy o uregulowaniu prawa dzierżaw wieczystych.

Na wniosek naczelnika wydziału samorządowego p. Ignacego Zagórkiego, uchwalono zrzeczenie się miast i wyłonienie ze zjazdu komisji p. t. „Biuro związku miast”, któraby między innymi opracowała projekt wydzielenia miast powiatowych w samodzielne jednostki komunalne.

Z zagranicy.

Walka z kryzysem mieszkaniowym w Anglii.

Akcja rządu i społeczeństwa angielskiego w celu poprawienia warunków pomieszczenia ludności jest bardzo żywa. Dotkliwy brak mieszkań zmusił rząd do pewnych reform w ustawach o budowie domów. Poczynione zostały, w celu rozwoju takiego budownictwa, liczne ułatwienia. Dla zachęty w tym kierunku władze lokalne udzielają różnych ułatwień finansowych. Wyznaczono np. premję Ł. 150 (dla prywatnych właścicieli lub przedsiębiorców) za wybudowanie domu mieszkalnego w ciągu najbliższych 12 miesięcy, i stosownie do różnych wskazanych metod.

Ministerstwo odbudowy zajmuje się temi kwestjami dość energicznie, założona zaś przed laty dwudziestu Rada narodowa reformy mieszkaniowej, obecnie nazwana Radą planowania domów i miast, stosownie do ustawy z lipca 1919 r., ma się zająć przeprowadzeniem wybudowania, w ciągu najbliższych kilku lat, przeszło pięćset tysięcy domów według schematu przewidującego nie więcej niż 12 domów na akr (= około 4000 metrów kw.)

W sprawie tej zwołuje się do Londynu w czerwcu b. r. wielki kongres z udziałem zagranicy. Między innymi wspomniana Rada zwróciła się z zaproszeniem do Polskiego Ministerstwa Przemysłu i Handlu o przysłanie delegatów na Kongres.

Miejska kooperatywa w Marsylii.

Rada miejska m. Marsylii uchwaliła założyć „Centralne stowarzyszenie spożywców”. Projekt przewiduje zorganizowanie składu i hali centralnej oraz dwunastu filii miejskich, po jednej na każdy okręg. W kooperatywie będzie można otrzymać wszystkie artykuły spożywcze, do mięsa świeżego i mrożonego włącznie, a również odzież i obuwie.

Ustawa kooperatywy określa następujący podział nadwyżki: 70% zostaje rozdzielone między spożywców i pracowników kooperatywy, 20% ma posłużyć do utworzenia funduszu na wsparcia i zapomogi.

Produkcja węgla Niemiec.

W ciągu pierwszych czterech miesięcy r. b. wyniosła — bez Palatynatu i Zagłębia Sary — 40,7 milionów ton. W r. 1919 — z Palatynatem i Zagłębiem Sary — 34,7 milionów ton. Produkcja koksu wyniosła w r. 1919 64 milionów.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W Środę, d. 30.VI.20 odbędą się następujące licytacje za gotówkę: między godz. 9—4 przed poł: przy ul. Aleksandrowska 134—zegar, ul. Łagiewnicka 19—2 postumenty do kwiatów, ul. Zgierska 36—zegar, № 40—samowar ze stolikiem, ul. Łagiewnicka 12—maszyna, szafa, kredens, ul. Al. I. Maja 35—kredens, ul. Benedykta № 33—szafa, ul. Piotrkowska 37—szt. materiału № 50—kredens.

W czwartek, d. 1.VII.20 odbędą się następujące licytacje za gotówkę: między godz. 9—4 przed poł: przy ul. Piotrkowskiej 81—walizka, maszyna do golenia, № 107—zegar, kredens, kanapa, № 79—kołdra, № 271—otomana, lustro, stół, 6 krzesel, kredens, 2 szafy, pianino, biurko, ul. Andrzeja № 28—kredens, stół, obrus pluszowy, 4 krzesła, szafa, palto męskie, ul. Piotrkowska № 8—serweta biała, ul. Karpia № 2—serweta.

OGŁOSZENIE.

Wydział Zdrowotności Publicznej posiada na składzie do sprzedania 5000 fantów odpadków i skrawków starej bielizny. Reflektanci zechcą nadsyłać swe oferty wraz z wadjami mk. 100.— do dnia 5 lipca 1920 r. do godz. 3-ej po poł. do biura Wydziału Zdrowotności Publicznej, Plac Wolności № 1., pokój № 11.

Magistrat.

OGŁOSZENIE.

Podaje się do wiadomości, że składy i magazyny Wydziału Zaprowiantowania Miasta z powodu sporządzenia remanentu zamknięte będą dla publiczności w poniedziałek dnia 28 i w środę dnia 30 czerwca 1920 r.

Magistrat m. Łodzi.

OGŁOSZENIE.

Wydział Zdrowotności Publicznej podaje do wiadomości, że w szpitalu przy ul. Drewnowskiej № 75 wakuje posada ordynatora — chirurga z penją mk. 1,200.— miesięcznie.

Reflektanci zechcą nadsyłać oferty do dnia 5 lipca 1920 r. na imię Przewodniczącego Wydziału Zdrowotności Publicznej, Plac Wolności № 1.

Bliższych informacji zasięgać można u p. Inspektora szpitali miejskich w Wydziale Zdrowotności Publicznej, Plac Wolności № 1., pokój № 11.

MAGISTRAT.

Zgabiono paszport na imię Moszka Milsztajna, wydany przez władze okupacyjne.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi, ul. Zawadzka № 7.